

Fordringshaverne for at have overladt det til Eksteretten at bestemme, om en Kurator skal bestilles, saavelsom i bekræftende Fald at vælge en saadan. Det kan imidlertid aldrig ske, at der findes en saadan udtrykelig Bestemmelse. Det er indlysende, at et Bo kan være af en saadan Beskaffenhed, at det vilde være aldeles urimeligt, om man vilde forstaa Kreditorernes Udeblivelse som en Tilkendegivelse om, at der ingen Kurator skal bestilles. — Det er blevet anført som et Forsvar for den bestaaende Ordning af Konkursboers Bestyrelse, at den frembyder den Fordel, at Fordringshaverne med Rolighed kunne udeblive fra Møderne i Boet og i det Hele ikke behøve at gjøre sig det Besvær at træde virksomt op og at afholde de dermed ofte uundgaaelig forbundne Udgifter, idet de kunne være visse paa, at Eksteretten vil varetage deres Tarv. Hertil er imidlertid at bemærke, at dette kun kunde komme i Betragtning, hvis den nuværende Tilstand var tilfredsstillende. Naar derimod netop det Modsatte er Tilfældet, og naar Manglerne derhos kun kunne afhjælpes ved en Ordning, der i højere Grad, end den nuværende, paakalder Kreditorernes Selvvirksomhed, er det klart, at der ikke kan tillægges det Anførte nogen Bægt; naar der er Spørgsmaal om at vælge mellem de Fordringshavere, som ville gjøre, hvad de kunne, for at faa en god Bestyrelse af Boet, og dem, som foretrække Intet at gjøre, men at lade Alt gaa, som det kan bedst, kan Valget ikke være tvivlsomt.

Det er ovenfor omtalt, at Forflaget ligesaa lidt som andre nyere Konkurslove har opstillet særegne Regler om Behandlingen af Handlendes Konkursboer, og der er gjort Rede for Grundene hertil. Her skal tilføies, at der navnlig ikke er fundet Anledning til at opstille som almindelig Regel, at Bestyrelsen af Handlendes Boer altid skal ske af en Handlende. Det overses ikke, at det ofte vil være være særdeles ønskeligt, ja stundom endog nødvendigt, at en dygtig Handelsmand tager sig af Boets Sager. Men i Regelen er dog ogsaa en større eller mindre Grad af juridisk Indsigt nødvendig, naar Boet skal bestyres paa en fyldestgjørende Maade, og ofte kan For-

holdet endog i en Handlendes Bo stille sig saaledes, at det langt mere gjælder om, at Bestyrelsen har juridisk Indsigt og almindelig Forretningsdygtighed, end om at han er en dygtig Handelsmand. Der er derfor hverken fundet Anledning til at foreskrive, at Kurator skal være en Handlende, eller at han, naar dette ikke er Tilfældet, dog skal have en handelsdygtig Mand ved Siden af sig. Det Sidste kan umuligt gjøres til almindelig Regel, fordi det vil paasøre Boet altså stor Bekostning, og der vil saa meget mindre være Grund dertil, som der ofte i Kreditorudvalget vil findes handelsdygtige Mænd, som ville være villige til at yde Kurator eller Boet den fornødne Assistance. Paa den anden Side er det heller ikke foreskrevet, at Kurator skal have juridisk Indsigt eller være Sagfører jfr. § 75 andet Stykke. Forflaget stiller i det Bæselnlige Fordringshaverne aldeles frit med Hensyn til; hvem de ville vælge til Kurator (§ 66 sidste Stykke) og Medlemmer af Kreditorudvalget. De kunne ved Valget af Personerne tage Hensyn til det enkelte Boes Beskaffenhed og sørge for at vælge en Bestyrelse, som har de Egenstaber, der i det enkelte Tilfælde maa anses for de nødvendige. De kunne navnlig ogsaa vælge en Handlende til Kurator, hvis de maatte anse Saadant for rigtigst. Forflagets Regler ere altsaa i Besiddelse af en saadan Elasticitet, at de ikke frembyde nogen Hindring for, at Fordringshaverne kunne faa alle deres Ønsker med Hensyn til Boets Bestyrelse opfyldte. Ved nærmere Overveelse vil det vistnok ogsaa erkjendes, at man ved at opstille tvingende Regler om en forskjellig Bestyrelse for de forskjellige Arter af Boer neppe vilde naae et tilfredsstillende Resultat. Det vilde ikke kunne undgaa, at et Bo ofte vilde komme ind under en almindelig Regel, som efter de i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder maatte anses for lidet passende. Netop fordi Forholdene i et Konkursbo kunne være saa yderst forskellige, bliver det det ene Nette at stille Fordringshaverne ganske frit; kun derved gjør man det muligt, at alle Hensyn kunne blive tagne i Betragtning. Forrigt er det rimeligt, at der vil opstaa en Klasse af Personer, som